

navrhovatel III.—V. s o l i d á r n ě se svými rodiči — původními dlužníky — do výše převzatých dluhů. Za tohoto stavu věci je s hlediska § 21 vyr. ř. bez významu okolnost namítaná v rekursu, že v konkrétním případě jde jen o »jeden majetek«.

Poněvadž obsah návrhu rekurentů není v souhlase se zákonem, rekursní soud bez porušení právních pravidel změnil usnesení soudu první stolice a zamítl k rekursu věřitele návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení v celém rozsahu.

Čís. 15477.

Účin zastavení pohledávky.

Tím, že někdo dal svoji pohledávku do zástavy, nezaniklo jeho žalobní právo; zástavce může žalovati dlužníka o složení zastavené pohledávky na soudě.

(Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 95/35.)

Žalobkyně dala do zástavy k zajištění svého dluhu u společenstva (peněžního ústavu) žalobou vymáhanou pohledávku žádajíc, by tato pohledávka byla složena žalovanými podle § 1425 obč. zák. na soudě. Proti žalobě namítli žalovaní též, že žalobkyně tím, že pohledávku zastavila, pozbyla práva ji žalobou vymáhati. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem v otázce, o níž tu jde, z těchto

d ů v o d ů:

Žalobkyně nepostoupila zažalovanou pohledávku shora uvedenému společenstvu, nýbrž zastavila ji pouze k zajištění zápůjčky jí poskytnuté. To však nemá v zápětí zánik disposičního práva žalobkyně se zastavenou pohledávkou, nanejvýš jejího žalobního práva, jenž nemůže žalovati o zaplacení, nýbrž toliko o složení na soudě. Právní názor žalovaných, že žalobní právo žalobkynino vůbec zaniklo, jest proto mylný. Žalobkyně se zcela správně domáhá jen složení sporné částky na soudě a nelze jí upříti oprávnění tak činiti. Tento žalobní nárok není vyloučen ani tím, že se doposud ani žalobkyně, ani nadzástavní věřitelka neprohlásily ochotnými vystaviti žalovaným výmaznou kvitanci.

Čís. 15478.

Nárok na výživné, splatné již p ř e d prohlášením konkursu o jmění osoby povinné k výživě přímo ze zákona, jest uplatňovati v konkursu jako konkursní pohledávku.